

VZPOMĀNKY Z VOJNY

PondĀlĀ-, 02 srpen 2021

NĀsledujĀcĀ- vzpomĀnka bude sebekritickĀ, o tom, jakĀ½ jsem byl trouba, a o tom, Ā¾e kaĀ¾dĀ½ mĀĀ¾e bĀ½t trouba, nevĀ-, s kĀ½m se zrovna bavĀ- - coĀ¾ je obzvlĀĀtĀ platnĀ© pĀ™i dneĀnĀ- propojenosti svĀta internetem. V dobĀ svĀ© vojenskĀ© sluĀ¾by v komunistickĀ© ĀĀeskoslvensku jsem pobyl tĀ™i mĀsĀ-ce ve vojenskĀ©m Ātvaru Babice, kam jsem odsunut pro nepouĀžitelnost ve vojenskĀ©m Ātvaru GrabĀitejn, jeĀtĀ pĀ™edtĀ-m, neĀ¾ jsem byl i odtud vykopnut do vojevĀtvaru Prachatice.

Tyto zbranĀ tam byly dovĀĀeny z nĀim neznĀimĀ½ch zdrojĀ, ĀeĀtĀ- vojĀĀci hlupĀĀci, jako jĀ, je Āistili, "zprovozĀ ovali", olejovali, sklĀdali do beden bez oznaĀenĀ- jen s papĀrovĀ½mi visaĀkami, hlĀdali ve skladu, pak je naklĀdali na vĀtĀ™iesky, kterĀ© si procviĀovaly "kolonu" do KomĀrna, odkud se po Dunaji ty bedny dostaly na moĀ™e a pak k Ben Bellovi, Arafatovi, Che Guevarovi, Carlosi SanchĀzovi, Āi jinĀ©mu teroristickĀ©mu praseti, kterĀ©ho ĀĀeskoslvenskĀĀ socialistickĀĀ republika tolik podporovala ve vraĀdĀch a masakrech.

Z pozdĀjĀĀ- doby si pamatují, jakĀ© byly straĀlivĀ© demonstrace v zĀĀpadnĀ-m NĀmecku proti rozmĀstĀnĀ- americkĀ½ch raket s plochou drĀhou letu. Autobusy placenĀ© sovĀtskou ambasĀdou rozvĀĀely Āleny strany ZelenĀ½ch po demonstracĀch po celĀ©m NĀmecku. PĀ™edpoklĀĀim, Ā¾e ze stejnĀ½ch zdrojĀ- je tam strana ZelenĀ½ch placena dodnes. ProĀ nebyly ĀĀdnĀ© demonstrace proti atomovĀ½m raketĀm v okolĀ- Prahy, to dodnes nechĀpu. NevĀ-te?

Kulomet jsem pĀ™i tom ĀiplhĀnĀ- mĀl uvĀzanĀ½ na zĀdech i s nĀhradnĀ- hlavnĀ-, kterou jsem musel nahoĀ™e na komĀnĀ- vymĀnit, kdyĀ¾ by se ta prvnĀ- pĀ™ehĀjla (vĀ½mĀ na za tepla se nikdy nekonala, protoĀ¾e jsem nikdy nevystĀ™elil). Kulomet byl ĀjĀ-lenĀ tĀĀkĀ½ a dostal jsem to naĀ™-zeno, protoĀ¾e jsem byl nejvĀtĀĀ- a nikdo jinĀ½ ho neunesl. TakĀ¾e si to pĀ™edstavte - obleĀenĀ½ v atombordelu, masku na obliĀej, na hlavĀ helmu, na zĀdech plnou polnĀ- a pĀ™inejmenĀĀ-m padesĀtikilovĀ½ kulomet - a teĀ Āiplhejte po zledovatĀĀ©m ĀebĀ™Ā-ku na komĀ-n, kdyĀ¾ je venku minus 10. RozpoloĀenĀ- mĀ© mysli bylo asi zĀejmĀ© celĀ©mu velitelskĀ©mu sboru, protoĀ¾e aĀ jsem na ten komĀ-n Āiplhal mnohokrĀt, stĀ™elivo mi nikdy nevydali, protoĀ¾e zĀejmĀĀ nikdo nevĀĀ™il, Ā¾e bych byl ochoten stĀ™el-let smĀrem nahoru po nĀjakĀ½ch letadlech.

Po rozchodu jsem ho oslovil otĀzkou: "Nejste nĀĀhodou spisovatel LudvĀk SouĀek?" "Ano jsem." A tak zaĀala naĀje znĀmost. PĀ™edstavil jsem se mu coby jeho nadĀjenĀ½ ĀtenĀĀ™, skuteĀnĀ jsem vlastnil a pĀ™eĀetl vĀjechny jeho knihy, nejnovĀĀĀ- tehdy byla trilogie Cesty slepĀ½ch ptĀkĀ.

TĀ©ma bylo vĀdy UFO, a co kdy SouĀek napsal. ProstĀ nadĀjenĀ½ fanouĀjek diskutuje se svĀ½m oblĀbenĀ½m spisovatelem. Diskutovali jsme Josefa Allena Hynka, dĀl mi ĀĀ-st prĀklepy svĀ½ch novĀ½ch povĀdek a nĀco, na co jsem tehdy ĀumĀl a z ĀehoĀ¾ se pozdĀji vyklubal pĀ™eklad pokračĀovĀnĀ- knĀ-Ā¾ky Ericha von DĀnnikena (rovnĀĀ¾ na tenkĀ©m papĀ™e ve strojopise). PrvnĀ- ĀĀst vyĀjla uz pĀ™edtĀ-m, ty dalĀĀ- ĀĀisti v komunistickĀ© ĀĀesku potom asi nevyĀily, a nebo moĀ¾nĀĀ aĀ¾ po sametu. A pak se SouĀek v BabiĀch pĀ™estal objevoval, nevĀ-m proĀ, nejspĀĀ to, co tam dĀlal, nebo proĀ tam byl, skonĀilo.

"VstĀvej! Toho si беру na starost!" zavelel SouĀek mnĀĀ i pĀ™Ā-tomnĀ½m lampasĀkĀ-m-doktorĀ-m, u kterĀ½ch se tĀĀil zcela jasnĀ© autoritĀ. A tak jsem najednou byl protekĀnĀ- pĀ™Ā-pad. Po pĀjr dnech Ā™ada (okolo deseti) vojĀkĀ- v BabiĀch spĀĀchala hromadnou sebevraĀdu podĀ™ezĀnĀ-m se ĀĀiletkami a zastĀ™elenĀ-m (jĀ ne) a ti, co zĀstali, byli poslĀjni buĀ do Prachatic, nebo do HandlovĀ© do jakĀ½chsi dolĀ. A tak jsem skonĀil

s Babicemi.

Po pětiletých letech jsem seděl zase u zubařské v Kanadě, už jako certifikovaný zručně vlasti a kanadské zubařské se mi dělal na tuhle pátku a jestku vlevo dole.

"Vy jste byl v jihovýchodní Asii?"
byl jsem tázán.

"Letos určitě ne!" popřel jsem to.

"Vždyť máte zuby plně amalgámu! Vždyť je to jedovaté!"

Pak už jsem věděl: "To mi dělali v Československu během vojenské služby."

"Strašně, strašně", zubařské nepěstoval kroutit hlavou. Ovšem, pak se milostivě uvolil, jako správně lidumil, mi za necelých deset tisíc dolarů věchny ty amalgamové zuby odvrát a udělat z jakéhosi moderního materiálu. Pojišťovna zaplatila zhruba půlku, já druhou půlku a zuby mám dodnes nedotčené, ty z toho nového materiálu.

Ke konci sedmdesátých let, v době před americkou smrtí, vyvinuly americké země a buzně zmizelých amerických vojáků velká tlak na Československo, s jejichž dostmi o vyjetí tenkrát, co pád. Je známo i to, že několik agilních pád-buzně se dostalo až pád-mo k Soukovi. Zda u toho ve Slunni ulici byl i tentokrát Ludvík Soušek, se dnes už jen spekulovat (že byl u toho v padesátých letech o tom věděl - se nedá odkecat). V Česku se celá zleřítost dodnes popře, zamlouvá a kde má, že, zřejmě v souladu s věrokem Arthura Schopenhauera: Die Zeitgeschichte ist mit der Lüge infiziert wie eine Hure mit der Syphilis " Soušasné dějiny jsou infikované lží - jako děvka syfilidou.

1) Soušek byl jako mladý dělník v Koreji, a Soušek se s tím nijak zvláště netail. V Koreji přišel k provázení pokusy na amerických zajatcích (později pádesunatých do Prahy, a zmizelých). Než jsem, že se Soušek tenkrát mangelovských věc - zůstal " ale nepochybně o nich věděl.

3) Soušek byl sice sci-fista, ale ten toho "veštitelného typu". V podstatě vzal skutečnou pravdivou udělost o věc, trochu to pokroutil a bylo z toho "esci-fi". To se Rusum ale nelíbilo, a to byl údajně i důvod zahadného zmizení jeho posledního rukopisu Tuseňi světla (v době jeho smrti) " obsahoval příliš mnoho informací, které by v Rusku považovali za statní tajemství.